



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз ОК 19/2020**  
**15.09.2020. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Здравка Христова, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милице Дојић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 10/14 од 05.02.2020. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 10/14, Кв ПО1 284/20 од 09.07.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2020. године, једногласно је, донео

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Здравка Христова, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 10/14 од 05.02.2020. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 10/14, Кв ПО1 284/20 од 09.07.2020. године, у односу на повреду закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона, поднети захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 10/14 од 05.02.2020. године, између осталих, окривљени Здравко Христов обавезан је да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 512.359.00 динара као и 20.000,00 динара на име судског паушала, у року од 60 дана, по правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-ПО1 10/14, Кв ПО1 284/20 од 09.07.2020. године, одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног Здравка Христова и бранилаца окривљеног Синише Стојчића и окривљеног Дејана Милановића изјављене против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-ПО1 10/14 од 05.02.2020. године.

Против наведених правноснажних решења, на основу члана 482. и 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Милица Дојић поднела је захтев за заштиту законитости „због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 441. став 4. ЗКП у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1), став 2. и став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев, те да преиначи побијана решења, тако што ће окривљеног Здравка Христова ослободити од плаћања трошкова кривичног поступка и паушала или да исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 264. став 4. ЗКП, уз образложење да је окривљени након доношења побијаног првостепеног решења суду поднео захтев да га ослободи од плаћања трошкова кривичног поступка и у вези с тим изнео одређене податке о свом здравственом, породичном и имовном стању, који суду нису били познати приликом доношења истог решења, а своје тврдње је поткрепио приложеним писменим доказима. Одбрана налази да је у оваквој процесној ситуацији суд морао применити одредбу члана 264. став 4. ЗКП и окривљеног у целости ослободити трошкова кривичног поступка, па је суд непримењивањем наведене одредбе повредио одредбу члана 441. став 4. на штету окривљеног Здравка Христова.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП је прописано да ће суд кад окривљеног огласи кривим, изрећи у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка, док је ставом 4. истог члана прописано да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до 6) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је он дужан да издржава, а ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Полазећи од цитираних законских одредби, имајући у виду да је окривљени Здравко Христов правноснажном пресудом Вишег суда у Београду Посебно одељење КПО1 10/14 од 25.09.2014. године, потврђеном пресудом Апелационог суда у Београду Кж ПО1 31/14 од 06.11.2015. године правноснажно осуђен због извршеног продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја у саизвршилаштву из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, и обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка, то је по налажењу овог суда правилно окривљени побијаним решењем обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, при чему је ослобађање окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка, у наведеном износу, уколико су испуњени напред цитирани законски услови, у закону предвиђено само као

могућност, те суд није у обавези да окривљеног, иако достави податке о измењеном имовном стању, у сваком случају ослободи од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Из наведених разлога, супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Милице Дојић, су оцењени као неосновани.

Такође, поднетим захтевом браниоца окривљеног адвоката Милице Дојић се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, која представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране браниоца окривљеног. Међутим, наведена битна повреда одредаба кривичног поступка се образлаже на начин да првостепеном пресудом суд није обавезао окривљеног Здравка Христова на накнаду трошкова кривичног поступка, а да се тужилац на тај део првостепене пресуде није жалио, након чега је другостепеном пресудом у односу на њега преиначена само одлука о кривичној санкцији из ког разлога је Апелациони суд могао окривљеног обавезати само на плаћање трошкова који су настали пред тим судом - судом правног лека - апелационим судом, што је и учинио па је, по ставу одбране, одлука о трошковима у овом кривичном предмету већ донета односно ствар је већ правноснажно пресуђена па није било места даљем обавезивању окривљеног да плати трошкове кривичног поступка.

Међутим, како се изнетим наводима у поднетом захтеву против означених правноснажних решења, суштински побија законитост правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење КПО1 10/14 од 25.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж ПО1 31/14 од 06.11.2015. године, што не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости, у овом поступку то је поднети захтев, у наведеном делу, оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,  
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,  
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић